

**Magna Gloria Antiquæ & Novissimæ Domus
Schwarzacensis A Magno Sacerdotio Sive Vita & Res
Præclare Gestæ ... DD. Abbatum Celeberrimi &
Antiquissimi Monasterii O. S. B. in Münster-Schwartzach**

Friedrich Karl <Bamberg, Bischof>

Wirceburgi, 1743

Sæculum VI. Ab anno 1315. ad annum 1415. Abbates 9. Joannes,
Henricus, Conradus, Waltherus II. Waltherus III. Conradus II. Crafftto,
Crafftto II. Casparus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64362](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64362)

eaque complura nobis bona acquisierit: à Comite quodam Friderico de Castell Advocatiam in Farckendorff, Sommerach & villarum Nordheimensis, Stad-Schwartzacensis & Reuppeldorffensis unà cum molendino aliisque bonis, ab Henrico autem Comite bona omnia in Altenschönbach & advocatiam in Brunn emit; decimam etiam in Dettelbach temporum superiorum injuriâ à Monasterio alienatam recuperavit. Vitam finiit anno 1316.

SÆCULUM VI.

Ab anno 1315. ad annum 1415. Abbates 9.

Joannes, Henricus, Conradus, Waltherus II. Waltherus III. Conradus II. Crafft, Crafft II. Casparus.

JOANNES h. n. I. ABBAS XXVIII.

SÆculo sexto initium facit Joannes, qui Monasterium regere cœpit anno 1316. usque ad annum

annum 1334, quo vitam cum morte commutavit. Habebat ille litem cum Hermanno & Eberhardo de Thynwald, quâ de sylva Lichtenwald disceptabatur, postmodum pia Eberhardi sylvam nobis ultrò offerentis liberalitate compositam: præterea Dimbacensem Ecclesiam hortante Wolfframo Episcopo Herbipolensi extruxit, qui & confirmatis omnibus privilegiis nostris Parochiam in Gerlachshausen, cujus jus Patronatûs, ut vocant, pridem ad nos pertinebat, Monasterio tradidit.

HENRICUS ABBAS XXIX.

Secundus Monasterii nostri hoc sæculo Abbas Henricus fuit, pietate in Superos, intemperatam præprimis Dei Genitricem nulli secundus. Ex quo enim Abbatiali illum dignitate unanimis suffragiorum consensus ornavit, anno scilicet 1334., multa suæ in B. V. pietatis specimina dedit: Duos ex Monasterio nostro in Dimbach semper commorari voluit, qui Divini & Mariani cultûs officia ritè obirent; hos autem licèt extra Monasterii septa versantes, à disciplinæ religiosæ norma

norma neque in victu neque in vestitu discedere debere præcepit; pari pietate duas singulis annis ad locum hunc Processiones, ut dicimus, nostro ex Monasterio, alteram pridie Annuntiatae, in Vigilia Assumptae Virginis alteram duci mandavit. Monasterium Curæ suæ commissum habuit annis 5, anno 1339. viam universæ carnis ingressus.

CONRADUS I. ABBAS XXX.

Quod in publica re accidere sæpe videmus, Cives, nullis hostibus urbium tranquillitatem perturbantibus, seipsos atterere & consumere; illud Conradi Abbatis temporibus nostro etiam Monasterio evenisse comperimus: Erat hoc omni hostium metu solutam, & optatâ pace fruebatur; &, ecce tibi! Sinon aliquis ex Religiosis unus, si tamen Religiosum eum dicere fas sit, tantas turbas concitavit; ut Conradi Abbatis dignitas & Monasterii salus in præsentissimum adducerentur discrimen. Ex arrogantia hominis, supremam in Monasterio dignitatem ambientis, mala omnia proficiscebantur; Monachorum partem alteram
 suas

suas jam in partes pertraxerat, alterâ Conradum fideliter sequente. Hinc animis Religiosorum tam perniciosâ contentione distractis vix ullus religiosæ disciplinæ locus relinquebatur. Bona ab utraque parte jam vendita, jam pignori data, itâ distracta sunt, ut ad extremam Monasterium penuriam redactum fuerit. Eripuit brevî Deus ex tot tantisque Calamitatibus Conradum, elapso trimestri spatio vitâ functum, præter multa alia ob id singulari laude dignissimum, quòd Curiam in Stadel-Schwartzach emerit; Sinone interim ex Monasterio ejecto. Ejus temporibus statuentem sic Ottone Episcopo Herbipolensi Parochia nostra à Parochia oppidi Schwartzach separata est.

WALTHERUS II. ab Egloffstein,
ABBAS XXXI.

Compositis his tumultibus, Waltheram hujus nominis 2dum caput suum & Abbatem Religiosi designârunt anno 1342. 2do laudatissimi regiminis anno pridie Magdaleneæ Mœnus limites suos egressus fata læta, boumque labores prostravit :

vit; quin etiam disiectis pontibus Herbipolensi, Kitzingensi & Oxoviensi plurima agris, muris & molendinis damna intulit. Annum eundem alio eoque tristiori fato infestum habuit Waltherus. Frater Clericus Wiglinus de Nürnbergga, Diaconus, bacillo, quem manu tenebat, linum soli expositum vertendo, mulieres in tantum furorem egit, ut inconditis vociferationibus viros suos inclamarent, eos ad vindictam, atque adeò ad cædem juvenis concitantes; Quâ etiam illi mulierum querelis exasperati, in frugibus à cane inventum crudeliter affecerunt. Waltherus decimam in Detelbach Erhardo de Hirschhorn Canonico Herbipolensi oppignoravit, post aliquot annorum spatium recuperandam. Anno gesti officii II. piè decessit.

**WALTHERUS III. ab Egloffstein,
ABBAS XXXII.**

Amisso Walthero 2do Waltherus III. Monasterio nostro Abbas datus est anno 1354., de quo duo notatu digna annales perhibent. Alterum
E est,

est, quod æs campanum insignis magnitudinis Herbipoli fundi curaverit, in turri Templi suspensum; cujus exterior facies hos versus exhibuit.

Sum vas ex ære: tria nuncio: funera flere,
Festa frequentari, nocuum tempusque fugare,
Felicitas gaude tantâ dignissima laude!
Jesus Nazarenus Rex Judæorum.

Alterum fuit, quod sylvam Lichtenwald Gottfrido de Weipfeld oppignorârit, eâ conditione, ut siquidem Monasterium eam intra 5. annorum spatium redimeret, rursus Monasterii esset.

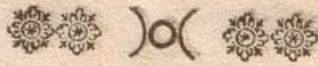
CONRADUS II. de Meynsfeld
ABBAS XXXIII.

De Conrado Abbate 33. de Meynsfeld dicto, cui annus 1363. Abbatialem dignitatem contulit, in monumentis nostris altum silentium est; nisi quòd VII. Idus Junii anni 1374. in vivis esse desiêrit.

CRAFF.

CRAFFTO de Buchenau,
ABBAS XXXIV.

Eodem adhuc anno vacuum Abbatis locum occupavit Craffto de Buchenaw, Abbas 34., paulò post à subditorum Religiosorum aliquo hac dignitate privatus. Cùm enim hic fraudulenter assereret, literas sibi à Sede Apostolica submissas esse, quibus Monasterii Schwartzacensis cura sibi demandaretur, eo rem suam adduxit; ut 7. annis exulare nostro Monasterio Craffto debuerit: Elapso septennio fraus patuit. Expellitur, qui hanc sibi dignitatem per summum nefas arrogaverat, Craffto revocatur, qui deinceps Abbatem se præbuit promovendi Dei cultûs studiosissimum. Præterquam enim, quòd anteriorem Chori partem recens exstrui curaverit, summum Altare magnâ sacrorum ipsanorum copiâ locupletatum consecrari fecit; atque his operibus laudabiliter perfunctus, defunctus est anno 1393.

CRAFFTO II. de Bibera
ABBAS XXXV.

Crafftō II. ut nominis sic & omnium Antecessoris sui virtutum hæres Abbas electus est anno 1394.; neque hæres virtutum modò, sed & ærumnarum. Simili quippe Hildbranni Zöllner Monachi cujusdam nostri fraude in exilium ejectus fuit; quod quidem fatum cum Gerharδο Episcopo Herbipolensi tum commune habuit, à propriis Civibus suis sede & urbe pulso. Quemadmodum verò Cives Herbipolenses ad Berchtheim magna clade affecti suo obtemperare Episcopo coacti sunt, ità & Crafftō post annos duos operâ Hildbranni de Thüngen regnante Venerabili Antistite de Egloffstein pristinam in dignitatem restitutus fuit. Imò nobilis ille de Thüngen adeò suam erga nos benevolentiam luculenter probavit, ut communi Fratrum consilio assentiente Episcopo totum Monasterium illius fidei & curæ committeretur, quod etiam laudabili illius studio & curâ magno debitorum onere, queis obstructum laborabat, solutum fuit.

CASPA-

CASPARUS de Schaumberg
ABBAS XXXVI.

Carebat Præsule per annos aliquot Monasterium nostrum, dum Crafftoni anno 1413. Casparus de Schaumberg succederet; non quidem suffragiorum, sed Bullarum Pontificiarum vi. Erat ille primò Monachus Monasterii S. Burckardi, cumque videret Monasterium nostrum ad florentem statum excitari; unà cum multis aliis de obtinenda, autoritate Pontificii diplomatis, Abbatis dignitate contendit, adeò quidem feliciter, ut palmam competitoribus reliquis ipse præriperet. Nec malè consultum fuit hoc in Abbate Monasterio nostro saltem, si temporalium curam attendimus.

